

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

Hr. Nyboe Andersen stillede et forholdsvis teknisk spørgsmål, som også kræver et forholdsvis teknisk svar, vedrørende bevarelsen af EFTA-samhandelen med landbrugsvarer.

EF-rådet har i forhandlingsmandatet til Kommissionen vedrørende ikke-kandidatlandene i EFTA generelt lagt Danmarks bilaterale aftaler til grund for forslagene om arrangementer for handelen med landbrugsvarer. Endvidere har vi sikret os, at fødevarer, som er med i EFTA-frihandelen, men som ikke er behandlet som industrivarer i EF, er dækket af forhandlingsmandatet. Danmark vil under forhandlingerne med ikke-kandidatlandene have samme ret som EF-landene til at fremføre ønsker, og vi vil benytte os af det og arbejde for, at resultaterne af EFTA-samarbejdet på landbrugsområdet bevares i videst muligt omfang. Man må bare dér huske på, at det nok så meget vil være vores EFTA-partnere, vi vil komme til at forhandle med og måske også være uenige med, som EF i denne sag, der i øvrigt ikke har så stor betydning, når Danmark får adgang til det store europæiske landbrugsmarked.

Jeg skal dernæst vende mig til en række, jeg vil ikke sige spørgsmål, men snarere påstande fra hr. Aksel Larsen. Hr. Aksel Larsen fremstillede de samtaler, jeg har haft med Aldo Moro, på den måde, at man nu havde fået fremført nogle synspunkter, og så ville man være klar over det i EF i fremtiden, når de, sagde hr. Aksel Larsen, træffer yderligere beslutninger. Men hr. Aksel Larsen tager fejl på dette punkt, for det, der er tale om, er, at vi har fremsat synspunkter om, hvad vi, hvis vi bliver medlem af fællesmarkedet, som medlemmer af fællesmarkedet sammen med de andre skal beslutte os for. Der er ikke tale om, at vi har fremsat synspunkter, som de andre så kan have taget ad notam, når de træffer yderligere beslutninger og disse beslutninger skal træffes enstemmigt. Vi er med til disse beslutninger, de skal træffes enstemmigt, og vi har sagt, hvad vore tanker er om det fremtidige arbejde på dette punkt.

Jeg synes nok, at hr. Aksel Larsen brugte rigelig megen tid til i stedet for at fremsætte egne tanker at højtlæse professor Jørgen S.

Dichs kronik i Politiken. Det synes jeg ikke hr. Aksel Larsen skulle have gjort, for denne kronik er fyldt med citatfusk og er i øvrigt efter min opfattelse ret underlødige.

Må jeg dokumentere mit synspunkt, at der er tale om citatfusk. F. eks. fastslår professor Dich uden videre, at jeg har erklæret, at regeringen kunne tilslutte sig den såkaldte Wernerplan. For det første er det selvfølgelig ikke nævnt i samtalerne med hr. Moro, hvad professor Dich burde vide temmelig klart, da jeg i utallige taler netop har taget afstand fra Wernerplanen, men enhver ved i øvrigt også, at Wernerplanen er en ekspertrapport, som EF-landene heller ikke har tilsluttet sig.

Professor Dich citerer udenrigsminister Moros svar forkert, idet han tillægger Moro en udtalelse om, at vore bestræbelser på at føre en selvstændig skatte- og socialpolitik skulle ske inden for de fællesøkonomiske rammer, som også kan komme til at influere på afgifts- og skattepolitikken. Disse ord findes overhovedet ikke i udenrigsminister Moros tale; den lyder på dette punkt sådan: Med hensyn til den økonomiske og sociale politik mener fællesskabet, at målene for den økonomiske udvikling og den sociale retfærdighed fortsat kan og bør følges inden for rammen af den fælles politik, der er udarbejdet og vil blive udarbejdet på fællesskabsplan.

Dette opfatter professor Dich som et klart afslag på den af mig omtalte forudsætning om opretholdelse af skatte- og socialpolitisk uafhængighed.

Imidlertid bliver jo mange fællesmarkedsmodstandere ved med, som hr. Aksel Larsen gør det, at hævde, at udtalelser fra hr. Moros side om, at vi skal tilslutte os, hvad der hidtil er aftalt, og hvad der i fremtiden må blive aftalt, er et argument for, at vi er bundet af den fremtidige udvikling, underforstået af det, som andre har besluttet — og det er og bliver forkert.

På dette afgørende punkt citerer professor Dich også galt; idet han på dette punkt siger, at hvorledes man opnår en mere ligelig og social balance, burde forblive et nationalt ansvarsområde. Jeg sagde, at hvorledes man opnår en mere ligelig social balance, er og skal forblive under nationalt ansvar. Jeg mener derfor, at hr. Aksel Larsen ville have